אמר תנן כו' · כלומר ועוד שאלה אחרת: **אלא יגמור אם האוכל** · אם לא היו שם אלא מרבע או חמש קופות שהתירו לו במקום שיש יותר, כאן לא התירו לפנותן כולן ולגלות את הרצפה דלמא הוי כה גומא ומשוה לה: **והכא תנן** · כלומר ועוד יש לשאול: **כאותו הגג** · שהארובה בגג שהפירות בו: **אין מטלטלין** · בפירות שבגג שאין להטילן מפני הגשמים קא מיירי ואפילו בגגותיהן של שני בתים שמונן שאין זה גבוה מזה שיהא שם טורח עלייה וירידה: **בחלונות** · כגון שם מוקף מחילה ואין בו ארובה אבל יש חלון במחילה לאור או לבית לא ישלשלם בשקין דרך החלון בחבל מפני שיש טורח להעלות מן הגג לחלון ומשם לתיבה: **סולמות** · כל מדרגה קרי סולם ואף הכבשים שלנו: **ואפילו אוירא דלבני** · לבנים הסדורים ומוקצים לבנין וגשמים טופים ומחירא שלא ימותו מותר לטלטל כלים לגרכן ולכסותן ולא אמרינן הואיל והן עלמן אין נטולין אף הכלי לא יטול לגרכן: **ור' יצחק אמר** · דוקא פירות הראוין לטלטול הוא דשרו רבנן לטלטל כלים לגרכן אבל מידי דלאו בר טלטול אין כלי ניטל לגרכו: **אלא לדבר הניטל** · לגורך דבר הניטל: **ואיידי דתנא רישא** · פירות הראוין דעל כרחך בדחזי לטלטול אלטריך למנקט שהרי מטלטל הן עצמן ומשלין נקט נמי לענין כסוי פירות הראוין, ומיהו סיפא לאו דוקא, והוא הדין ללבני: **תנן וכן כדי יין** · מכדי בהגי לא איירי לעיל וכיון דתנן הכא ובא לאשמועינן דבריס אחריס לבד פירות היה לו להשמיענו לבנים וכ"ש אלו: **הכי גרסינן הכא כמאי עסקינן בדטיבלא** · כלומר לא בא להשמיענו כי אם כיוצא בלבנים (וכדברך) דהגך כדי יין דקא מוסיף ומני בדטיבלא עסקינן שאסורים בטלטול דאשמועינן בריש פירות הראוין דומיא דמשילין והדר נקט להגך לאשמועינן אף שאין ראוין: **ספסל מועט** · גשמים הטופין על הספסל מועט הוא עד שתתשך ויסלקם אבל הפירות מרקיבין: **נותנין כלי תחת הדלף** · הרי שהכלי ניטל לקבל בו מוקלה כי האי דלא חזי למידי: **כדלף הראוי** · שהן נטולין וראוין לבהמה: **על גבי אבנים** · שגגובין לבנין וכשהן מתלחלחין צריך לחזור ולגגבן שאינן מקבלות את הציע יפה והבנין שוהה ליבש: **מקורזלות** · לגוד"ש: **לבית הכסא** · לקנת: **שתי חלות** · של לפיתות מניחין בטוורת כשרודין אותה ומהן פרנסה לדבורים כל ימות הגשמים לוקחן שתי חלות מותר לכסות, כל דבש הכוורת עשוי עליות עליות של חלות: **מוקצות נינהו** · לדבורים: **דחשב עלייהו** · לאדם: **אדתני ולתני בדידה** · מאיסור מלטול לאיסור לידה: **לפלוג ולתני בדידה** · באיסור מלטול גופיה יכול לחלק את דבריו ולומר לד איסור לדבר בדלא חשב עלייהו לא יטלטל המחללת לגרכם: **הכי קאמר אף על פי שחשב עליהם כו'** · אף בשחשב בא ללמדך שיש לד איסור במתכוין לגוד ואף על גב דעיקר להללה מפני הגשמים מכוון: **כמאי עוקימתא כרבי יהודה** · כלומר מדהוה לך לתרוצי אריש הא מני ר' שמעון דלית ליה מוקצה ומהדרת אשני דחיקי למימר משום שתי החלות, כרבי יהודה בעית לאוקמא משום דרבי יוחנן {דמותבינן ליה הכך תיובתא} אית ליה מוקצה כר' יהודה: **וכלבד שלא יתכוין לגוד** · ואף על פי שהוא לגן: **דאיתי בה כוי** · חלונות ש בדפוטיה ואף על פי שמכסה את פיה אינן נגודין אם לא יכסה גם את החלונות ולא תימא "ובלבד שלא יתכוין" אלא "בלבד שלא יעשה מלוה" שלא יכהוס החלונות: **פשיטא** · כיון דאית ליה לרבי יהודה דבר שאין מתכוין = אסור, למה ליה למימר "ובלבד שלא יעשה מלוה" דהא לידה אב מלאכה היא: מהו

בדטיבלא · וא"ת והא אמרי' לעיל בסוף המביא (דף לד:) דטבל מוכן הוא שאם עבר ותקנו מתוקן ובפרק כירה (שבת מג.) נמי לא חשבי ליה מבטל כלי מהיכנו כיון דחזו א"כ אכתי תקשי לן דטבל אין אוירא דלבני לא ו"ל דטולא יאמר לך דמ"מ חשיב ליה כדבר שאינו מיטל כיון דבשבת מיהא לא חזי כל כמה דלא תקנו דאסור לפנותו בשבת כדתנן בפרק מפנין (שם קיז:) אבל לא את הטבל: **במאי** · לוקימתא · פרש"י דלא אשכחנא דמוקי לה כרבי יהודה בהדיא אלא מדדחיק נפשיה כי פריך והא מוקמת ליה ולא קאמר רבי שמעון היא אלמא משמע ליה דאחיא כרבי יהודה:

אבל לא את האוצר ואמר שמואל מאי "אבל לא את האוצר" - "אבל לא יגמור את האוצר" בולו דלמא אתי לאשויי גומות **הכא מאי: התם** הוא בשבת דאסור משום דחמיר אבל **יום טוב** דקיל שפיר דמי **או דלמא התם** דאיכא בטול בית המדרש אמרת לא **הכא** דליכא בטול בית המדרש לא כל שכן **הכא תנן** משילין פירות דרך ארובה ביו"ט ואמר רב נחמן לא שנו אלא באותו הגג אבל מגג לגג לא ותניא נמי הכי **אין מטלטלין מגג לגג אפי' כשנגותיהן שוין התם מאי:** (*כל שכן שבת דחמירא או דלמא) **הכא** הוא דאסור משום יום טוב דקיל ואתי לזלזולי ביה אבל *שבת דחמירא ולא אתי לזלזולי בה שפיר דמי **או דלמא** מה הכא דאיכא הפסד פירות אמרת לא **התם** דליכא הפסד פירות לא כל שכן **הכא** (*תנן) **לא ישלשלם בחבל בחלונות וכא יורידם דרך סולמות התם מאי:** הכא ביום טוב הוא דאסור דליכא בטול בית המדרש אבל שבת דאיכא בטול בית המדרש שפיר דמי **או דלמא הכא** דאיכא הפסד פירות אמרת לא **התם** דליכא הפסד פירות לא כל שכן, תיקו: ומכסין את הפירות: אמר **עולא** ואפילו *אוירא דלבני **ר' יצחק** אמר פירות הראוין, ואודא ר' יצחק לטעמיה *דאמר ר' יצחק אין כלי ניטל אלא לדבר הניטל בשבת **תנא מכסין את הפירות בכלים** פירות אין אוירא דלבני לא: הוא הדין דאפי' אוירא דלבני ואיידי דתנא רישא "משילין פירות" תנא סיפא נמי "מכסין את הפירות" **תנן וכן כדי יין וכן כדי שמן** הכא במאי עסקינן בטיבלא הכי נמי מסתברא דא"ל סלקא דעתך כדי יין וכדי שמן דהתירא הא תנא ליה רישא "פירות", כדי יין וכדי שמן אצטריכא ליה סלקא דעתך אמינא *להפסד מרובה חישינן להפסד מועט לא חישינן קמ"ל, **הא נותנין כלי תחת הדלף בשבת** דאורייתא הוא שמא **פורסין מחצלת על גבי לבנים בשבת** דאיתתא מבנינא דחזי למזגא עלייהו **הא שמא פורסין מחצלת על גבי אבנים בשבת** באבנים מקורזלות דחזיין לבית הכסא **הא שמא פורסין מחצלת על גבי כורת דבורים בשבת** - בחמה מפני החמה ובגשמים מפני הגשמים "ובלבד שלא יתכוין לצוד" **התם** נמי דאיכא דבש אמר ליה רב עוקבא ממישן לרב אשי **התנח** בימות החמה דאיכא דבש, בימות הגשמים מאי איכא למימר לא נצרכא אלא לאותן שתי חלות *שתי חלות מוקצות הן, **הכא** במאי עסקינן שחשב עליהם **אבל** לא חשב עליהם מאי אסור, אדתני **ובלבד שלא יתכוין לצוד** לפלוג ולתני בדידה 'במה דברים אמורים שחשב עליהן אבל לא חשב עליהם אסור' **הכי** קאמר 'אע"פ שחשב עליהן ובלבד שלא יתכוין לצוד', **במאי** אוקימתא כרבי יהודה דאית ליה מוקצה אימא סיפא **ובלבד שלא יתכוין לצוד** אתאן לרבי שמעון דאמר דבר שאין מתכוין מותר **לתסברא** דרבי שמעון, והא אביי ורבא דאמרי תרוייהו *"מודה רבי שמעון בפסיק רישיה ולא ימות" **לעולם** כולה רבי יהודה והכא במאי עסקינן דאית ביה כוי ולא תימא לרבי יהודה "ובלבד שלא יתכוין לצוד" אלא

רבינו הננאל

הכא אמר רב נחמן לא שנו אלא באותו הגג אבל מגג לגג אפילו נגותיהן שוין לא ותניא נמי הכי · ותוב תנא תנא לא ישלשלם בחבל בחלונות ולא יורידם דרך סולמות התם משום ביטול בית המדרש מאי שרי אי, אסיר ולא איפשיטא · מכסין פירות בכלים מפני הדלף ר' יצחק אמר פירות מכסין שאין כלי ניטל אלא לדבר הניטל בשבת · עולא אמר אפילו אוירא דלבני. תנן וכן כדי יין וכדי שמן בלומר פירות אין לבנים לא ופרקינן אלו הכדות מכל הן שהן השובין כלבנים שאינן ראוין לאכול מהן היום · ועוד אקשינן לר' יצחק ניתנין כלי תחת הדלף הנה אינן פירות ופירק בדלף הראוי להשתמש בהן וכן פורסין מחצלת ע"ג כוורת דבורים בשבת בהמה מפני החמה ובגשמים כו' · ופירק כוורת נמי בדאיכא דבש בנויות שהן פירות. ובלבד שלא יתכוין לצוד בלומר כשפורש מחצלת על

יא א מיי' פכ"ח מהל' שבת הלכה ב וסכ"ו הלכה עו טוש"ע א"ח סימן שלג סעיף ח:

יב ב ג מיי' פ"ח מהל' יו"ט הלכה ה טוש"ע א"ח סימן תקכא סעיף ח:

יג ד מיי' פכ"ח מהל' שבת הלכה כג כה טוש"ע א"ח שם סעיף ג וסימן שלח סעיף ז:

יד ה ו מיי' שם הלכה מהלכות שבת הלכה כד כה טוש"ע א"ח סי' שלח סעיף ח וסימן תקכא סעיף ג:

טו ז ח מיי' פכ"ח שם הלכה כה טוש"ע א"ח סימן שלח סעיף ד:

טז ט מיי' פ"ח שם הלכה ו טוש"ע א"ח סימן שלח סעיף ח:

[שבת קמו:]

[לעיל כ: לה:]

[ל"ל תניא]

[גי' הערוך אארא]

לעיל לה: שבת מג.

שבת מג.

שם

[שבת קמד: ושם]

[ל"ל וכדרך]

שבת פה. קג. קיז. קכ: אלו לוח. קמג. לקקל בקר. אסיכה לג: כתובות ו. נטורות כה. ואתן

שיין לע"ב